

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2019, č. j. 18846/19/5100-31462-711896, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 5. 2020, č. j. 15 Af 29/2019 – 49,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Ústecký kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 20. 2. 2019, č. j. 363438/19/2501-70462-506254, zastavil řízení ve věci dodatečného daňového přiznání k dani z nemovitých věcí na rok 2019 podaného žalobcem dne 31. 1. 2019.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který řízení v záhlaví specifikovaným usnesením pro nezaplacení soudního poplatku zastavil.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní napadá toto usnesení krajského soudu kasační stížností. Součástí kasační stížnosti učinil stěžovatel rovněž žádost o osvobození od soudních poplatků, návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 7. 2020, č. j. 4 Afs 171/2020 – 21, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků i jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl (výrok I. a II.) a stěžovatele vyzval k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost (výrok III.) a aby ve lhůtě 2 týdnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou

jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.).

[6] Stěžovatel na uvedené usnesení kasačního soudu reagoval zasláním přípisu ze dne 17. 8. 2020, kterým zřejmě zamýšlel opětovně požádat o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však vzal zpět. Rovněž v přípise kasačnímu soudu vytkl, že usnesení č. j. 4 Afs 171/2020 – 21 „bylo vydáno objektivně podjatými soudci“, a navrhl zrušení § 105 odst. 2 s. ř. s. a také „povinnosti k úhradě soudního poplatku za podání kasační stížnosti“.

[7] Z ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že nestanoví-li zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. V nyní posuzovaném případě bylo stěžovateli usnesení kasačního soudu č. j. 4 Afs 171/2020 – 21 doručováno v souladu s § 54 odst. 3 s. ř. s. do vlastních rukou, a to postupem podle § 49 o. s. ř.

[8] Podle § 49 odst. 2 o. s. ř., *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

[9] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[10] Usnesení kasačního soudu č. j. 4 Afs 171/2020 – 21 bylo stěžovateli doručováno dne 22. 7. 2020. Stěžovatel však nebyl doručujícím orgánem zastížen; písemnost tudíž byla uložena a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla uložena a připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se tato posledním dnem uvedené lhůty za doručenou (tzv. fikce doručení). V případě, kdy poslední den lhůty připadne na sobotu, neděli nebo svátek, posouvá se konec lhůty na nejbližší pracovní den podle § 40 odst. 3 s. ř. s. Stěžovateli tak byla písemnost obsahující usnesení kasačního soudu doručena fikcí dne 3. 8. 2020 (pondělí). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 4. 8. 2020 (úterý) a uplynula dne 18. 8. 2020 (úterý). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[11] Stěžovatel sice v přípise ze dne 17. 8. 2020 opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, ale jelikož jeho původní žádosti kasační soud zamítl z důvodu, že kasační stížnost stěžovatele směřující proti napadenému usnesení je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a

pokračování

na této skutečnosti se ničeho nezměnilo, Nejvyšší správní soud o těchto opakovaných žádostech znovu nerozhodoval.

[12] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]lebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“*

[13] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[14] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl výše uvedeným usnesením kasačního soudu rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s. Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení kasačního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70).

[15] Nad rámec výše uvedeného také Nejvyšší správní soud uvádí, že chtěl-li stěžovatel svým poukazem na to, že citované usnesení kasačního soudu č. j. 4 Afs 171/2020 - 21 „bylo vydáno objektivně podjatými soudci“ uplatnit námitku podjatosti, učinil tak zjevně opožděně (viz § 8 odst. 5 s. ř. s.) a bez jakéhokoliv odůvodnění. Za zcela bezpředmětné s ohledem na shora uvedené pak kasační soud považoval návrhy stěžovatele na zrušení § 105 odst. 2 s. ř. s. a „povinnosti k úhradě soudního poplatku za podání kasační stížnosti.“

[16] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2020

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

